

Conselleria de Cultura i Esport

DECRET 41/2011, de 15 d'abril, del Consell, pel qual es declaren Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, les restes de l'aqüeducte romà d'Altea, situades al terme municipal d'Altea. [2011/4589]

PREÀMBUL

L'article 49.1.5a de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, monumental, arqueològic i científic, sense perjudici del que disposa el número 28 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució Espanyola. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un Bé d'Interès Cultural s'ha de fer mitjançant un decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de cultura. Tot això sense perjudici de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració general de l'Estat.

Mitjançant una resolució de 10 de maig de 2010, de la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià, es va acordar incoar l'expedient per a la declaració com a Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, de les restes de l'aqüeducte romà d'Altea, situades al terme municipal d'Altea.

Per la Resolució de 9 de setembre de 2010, de la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià, l'expedient incoat es va sotmetre al tràmit d'informació pública d'acord amb les disposicions vigents. S'hi han complert tots els tràmits legalment preceptius d'acord amb les disposicions vigents.

En l'expedient consten els informes favorables a la declaració monumental de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles i del Consell Valencià de Cultura, exigits per l'article 27.5 de la Llei del Patrimoni Cultural Valencià.

Així mateix, es disposa dels informes exigits per l'article 43 de la Llei del Consell.

En virtut d'allò exposat i d'acord amb el que estableix la normativa esmentada, a proposta de la consellera de Cultura i Esport i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 15 d'abril de 2011,

DECRETE

Article 1. Objecte

El present decret té com a objecte declarar Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, les restes de l'aqüeducte romà d'Altea, situades al terme municipal d'Altea, i establir la normativa de protecció del monument i el seu entorn, i delimitar l'entorn de manera literal i gràfica.

CAPÍTOL I

Normativa de protecció del monument i l'entorn

Article 2. Règim del monument

Les restes de l'aqüeducte romà d'Altea són un Bé d'Interès Cultural amb la categoria de Monument i s'han de regir pel que disposa el capítol III del títol II de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 3. Règim general d'intervencions en l'entorn

Fins que no s'aprove el pla especial de protecció, qualsevol intervenció que pretenga fer-se en l'entorn de protecció del monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura. L'autorització s'haurà d'emetre aplicant la normativa provisional de protecció establida en el present decret, i, si no n'hi ha, aplicant els criteris enumerats en els articles 38 i 39 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià. Transcorregut el termini de tres mesos, la sol·licitud es considerarà denegada per silenci administratiu.

Conselleria de Cultura y Deporte

DECRETO 41/2011, de 15 de abril, del Consell, por el que se declaran Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, los restos del acueducto romano de Altea, situados en el término municipal de Altea. [2011/4589]

PREÁMBULO

El artículo 49.1.5ª del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arquitectónico, arqueológico y científico, sin perjuicio de lo que dispone el número 28 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución Española. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural se hará mediante decreto del Consell, a propuesta de la conselleria competente en materia de cultura. Todo ello sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración general del Estado.

Mediante Resolución de 10 de mayo de 2010, de la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano, se acordó incoar el expediente para la declaración de Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, de los restos del acueducto romano de Altea, situados en el término municipal de Altea.

Por Resolución de 9 de septiembre de 2010, de la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano, se sometió el expediente incoado al trámite de información pública de acuerdo con las disposiciones vigentes. Se han cumplido todos los trámites legalmente preceptivos de acuerdo con las disposiciones vigentes.

Constan en el expediente los informes favorables a la declaración monumental de la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos, así como del Consell Valencià de Cultura, exigidos por el artículo 27.5 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano.

Asimismo, se han recabado los informes exigidos por el artículo 43 de la Ley del Consell.

En virtud de lo expuesto y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta de la consellera de Cultura y Deporte y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 15 de abril de 2011,

DECRETO

Artículo 1. Objeto

El presente decreto tiene por objeto declarar Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, los restos del acueducto romano de Altea, situados en el término municipal de Altea, y establecer la normativa de protección del monumento y su entorno, así como delimitar este último literal y gráficamente.

CAPÍTULO I

Normativa de protección del monumento y su entorno

Artículo 2. Régimen del monumento

Los restos del acueducto romano de Altea son un Bien de Interés Cultural con la categoría de Monumento y se regirán por lo dispuesto para los mismos en el capítulo III del título II de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 3. Régimen general de intervenciones en el entorno

En tanto no se apruebe el plan especial de protección, cualquier intervención que pretenda realizarse en el entorno de protección del monumento requerirá la previa autorización de la conselleria competente en materia de cultura. La autorización se emitirá aplicando la normativa provisional de protección establecida en el presente decreto y, en su defecto, los criterios enumerados en los artículos 38 y 39 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano. Transcurrido el plazo de tres meses, la solicitud se entenderá denegada por silencio administrativo.

La proposta d'intervenció haurà de definir el seu abast i anar acompanyada de la documentació tècnica oportuna. També haurà d'especificar la ubicació parcel·laria i adjuntar les fotografies que permeten constatar la situació actual i la seua transcendència patrimonial.

Les actuacions que repercutisquen en el barranc pel que fa al terreny forestal requeriran, a més, amb caràcter previ i preceptiu, l'autorització de l'autoritat forestal competent, sense perjudi de les competències que la legislació vigent atribueix a l'Estat en relació amb el domini públic hidràulic.

Article 4. Excepcions al règim general d'intervencions en l'entorn

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, d'un informe tècnic municipal, i sota la responsabilitat de l'Ajuntament, es podrà derivar la no-necessitat d'autorització prèvia en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial i sempre que es justifique que són alienes respecte dels valors protegits de l'àmbit monumental, com les actuacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior dels immobles que formen l'entorn, i que, per tant, no comporten cap alteració de la situació preexistent.

Article 5. Preservació de la silueta paisatgística i arquitectònica

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en la contemplació de l'escena o paisatge del monument i l'entorn, com seria el cas de la creació de nous accessos o infraestructures viàries en l'entorn del traçat de l'aqüeducte, l'afeció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o plantació d'arbres, la provisió de mobiliari urbà, l'assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afeció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, la implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualsevol altra de característiques i conseqüències similars, hauran de sotmetre's a l'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que s'hi pronunciarà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans mencionats.

A fi de preservar el paisatge històric de l'aqüeducte, llevat d'aquelles actuacions que puguen ser objecte d'autorització d'acord amb el paràgraf anterior, no s'hi autoritzaran, amb caràcter general, edificacions per a cap ús, i queden expressament prohibits la demolició dels murs de pedra que abancalen els cultius existents, els abocaments de residus, els desmuntats, els terraplens i les explanacions.

En les edificacions que hi ha a l'entorn de protecció de l'aqüeducte, únicament es podran fer obres de consolidació i manteniment sense augmentar el volum edificat.

Article 6. Parcel·les amb ús agrícola en l'entorn

Els canvis en l'ús agrícola actual de les parcel·les hauran de ser objecte d'autorització de la conselleria competent en matèria de cultura.

CAPÍTOL II *Disposicions generals*

Article 7. Patrimoni arqueològic

En qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o l'entorn de protecció s'ha d'aplicar el règim tutelar establert en l'article 62 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, per a la salvaguarda del patrimoni arqueològic.

Article 8. Actuacions il·legals

La contravenció del que preveuen els articles precedents determina la il·legalitat de l'actuació, així com, si és el cas, la restitució dels valors afectats i la responsabilitat dels promotors i/o de l'ajuntament en els termes establerts en la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

La propuesta de intervención deberá definir su alcance e ir acompañada de la documentación técnica oportuna. También deberá especificar la ubicación parcelaria, así como adjuntar las fotografías que permitan constatar la situación actual y su trascendencia patrimonial.

Cualesquiera actuaciones que incidan sobre el barranco en cuanto terreno forestal requerirán, además, con carácter previo y preceptivo, la autorización de la autoridad forestal competente, sin perjuicio también de las competencias que la legislación vigente atribuye al Estado con relación al dominio público hidráulico.

Artículo 4. Excepciones al régimen general de intervenciones en el entorno

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante informe técnico municipal y bajo responsabilidad del Ayuntamiento, se podrá derivar la no necesidad de autorización previa en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por su falta de trascendencia patrimonial y siempre que se justifique su ajenidad respecto de los valores protegidos del ámbito monumental, como son las actuaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de los inmuebles que conforman el entorno y que, por tanto, no comporten alteración alguna de la situación preexistente.

Artículo 5. Preservación de la silueta paisajística y arquitectónica

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje del monumento y su entorno, como sería el caso de la creación de nuevos accesos o infraestructuras viarias en el entorno del trazado del acueducto, afeción de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afeción de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a la autorización de la conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

A fin de preservar el paisaje histórico del acueducto, salvo aquellas actuaciones que pudieran ser objeto de autorización de acuerdo con el párrafo anterior, con carácter general no se autorizará edificación alguna para cualquier uso, quedando expresamente prohibidos la demolición de los muros de piedra que abancalan los cultivos existentes, los vertidos de residuos, desmontes, terraplenes y explanaciones.

En las edificaciones existentes en el entorno de protección del acueducto, se podrán realizar únicamente obras de consolidación y mantenimiento sin aumentar su volumen edificado.

Artículo 6. Parcelas con uso agrícola en el entorno

Los cambios en el uso agrícola actual de las parcelas serán objeto de autorización de la conselleria competente en materia de cultura.

CAPÍTULO II *Disposiciones generales*

Artículo 7. Patrimonio arqueológico

En cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o su entorno de protección resultará de aplicación el régimen tutelar establecido en el artículo 62 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, para la salvaguarda del patrimonio arqueológico.

Artículo 8. Actuaciones ilegales

La contravención de lo previsto en los artículos precedentes determinará la ilegalidad de la actuación, así como, en su caso, la restitución de los valores afectados y la responsabilidad de los promotores y/o del Ayuntamiento en los términos establecidos en la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

CAPÍTOL III

Delimitació de l'entorn de protecció del bé

Article 9. Delimitació de l'entorn de protecció del Bé

L'entorn de protecció del Bé d'Interès Cultural queda definit, tant literalment com gràficament, en els annexos adjunts, que formen part del present decret. La documentació complementària figura en l'expedient corresponent.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única. Inscripció en l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i en el Registre General de Béns d'Interès Cultural

La present declaració s'ha d'inscriure en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià i en el Registre General de Béns d'Interès Culturals, dependent de l'administració de l'Estat, perquè hi quede constància.

DISPOSICIÓ FINAL

Única. Entrada en vigor

El present decret s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat* i entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 15 d'abril de 2011

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura i Esport,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

ANNEX I

Descripció del bé objecte de la declaració i delimitació literal de l'entorn de protecció

1. Denominació principal del Bé: restes de l'aqüeducte romà d'Altea.

Localització: Altea (Alicant). Comunitat Valenciana.

2. Descripció

L'aqüeducte està datat en el període de l'Alt Imperi Romà (segle III d.C.). És una obra d'enginyeria hidràulica d'autoria desconeguda.

Es tracta d'un aqüeducte que permet salvar el barranc dels Arcs. En l'actualitat es desconeixen els punts d'origen i de destinació de la infraestructura, si bé, atesa la direcció del traçat, pot considerar-se com a hipòtesi probable que comunicara els dos nuclis romans més importants de la zona: el tossal de la Pila, al nord-oest, i el poblat romà costaner de l'Albir, al sud.

La zona on es distribuïxen les restes té una important pressió urbanística, i hi ha construccions molt pròximes als murs on es troben les bases dels pilars.

El traçat teòric de l'aqüeducte situat a continuació dels punts on es localitzen les restes constatades s'integra en parcel·les edificades.

Es conserven únicament restes dels pilars. Tres pilars pròxims a l'ermita de Sant Isidre van ser moguts de la seua ubicació en 2004.

En l'actualitat, es troba en ruïnes i sense ús.

L'aqüeducte té un extraordinari valor històric, arquitectònic i etnològic perquè forma part d'una xarxa d'enginyeria hidràulica representativa d'una forma d'assentament humà, d'intervenció en l'entorn i de gestió i distribució dels recursos hídrics desplegada a la Comunitat Valenciana des de la romanització.

La direcció nord-oest de l'aqüeducte pot indicar que esta infraestructura formava part d'un sistema complex d'abastiment d'aigua procedent del riu Algar, la finalitat del qual era abastir en primer lloc l'assentament romà del tossal de la Pila i a continuació el nucli romà de l'Albir. En concret, la part de l'obra a què pertanyen les restes constatades permetia salvar el desnivell del barranc dels Arcs.

CAPÍTULO III

Delimitación del entorno de protección del bien

Artículo 9. Delimitación del entorno de protección del Bien

El entorno de protección del Bien de Interés Cultural queda definido, tanto literal como gráficamente, en los anexos adjuntos que forman parte del presente decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIÓN ADICIONAL

Única. Inscripción en el Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y en el Registro General de Bienes de Interés Cultural

La presente declaración se inscribirá en la sección primera del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano y en el Registro General de Bienes de Interés Cultural, dependiente de la Administración del Estado, para su constancia en el mismo.

DISPOSICIÓN FINAL

Única. Entrada en vigor

El presente decreto se publicará en el *Boletín Oficial del Estado* y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 15 de abril de 2011

EL president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura y Deporte,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

ANEXO I

Descripción del bien objeto de la declaración i delimitación literal de su entorno de protección

1. Denominación principal del Bien: restos del acueducto romano de Altea.

Localización: Altea (Alicante). Comunitat Valenciana.

2. Descripción

El Acueducto está datado en el periodo Alto Imperial Romano (siglo III d.C.). Es una obra de ingeniería hidràulica de autoría desconocida.

Se trata de un Acueducto que permite salvar el barranco de Els Arcs, desconociéndose en la actualidad los puntos de origen y de destino de la infraestructura, si bien, considerando la dirección del trazado, puede considerarse como hipótesis probable que comunicara los dos núcleos romanos más importantes de la zona: el cerro de la Pila, al noroeste, y el poblado romano costero del Albir, al sur.

La zona donde se distribuyen los restos sufre una importante presión urbanística, existiendo construcciones muy próximas a los muros donde se ubican las bases de los pilares.

El trazado teórico del acueducto, situado a continuación de los puntos donde se localizan los restos constatados, se integra en parcelas edificadas.

Se conservan únicamente restos de los pilares. Tres pilares próximos a la ermita de San Isidro fueron movidos de su ubicación en 2004.

Se encuentra en ruina y sin uso en la actualidad.

El acueducto posee un extraordinario valor histórico, arquitectónico y etnológico por formar parte de una red de ingeniería hidràulica representativa de una forma de asentamiento humano, de intervención en el entorno, gestión y distribución de los recursos hídricos que se ha venido produciendo en la Comunitat Valenciana desde la romanización.

La dirección noroeste del acueducto puede indicar que esta infraestructura formaba parte de un sistema complejo de abastecimiento de aguas procedentes del río Algar, cuya finalidad era abastecer primeramente al asentamiento romano existente en el cerro de la Pila y posteriormente dirigirse al núcleo romano del Albir. En concreto, la parte de la obra a la que pertenecen los restos constatados permitía salvar el desnivel del barranco de Els Arcs.

Les restes de pilars constatades es distribuïxen sobre una longitud estimada de 520 metres. La cota de la resta ubicada a l'extrem nord és de 26 metres sobre el nivell del mar i la del pilar ubicat a l'extrem sud, de 24 metres sobre el nivell del mar; la cota en el fons del barranc és de 12 metres sobre el nivell del mar. El traçat seguix la direcció nord-est a sud-oest durant 405 metres i varia a direcció predominantment sud durant 115 metres.

Atesa la diferència de cotes observada en la ubicació de les restes constatades i la cota del barranc dels Arcs en la zona, l'alçària de la infraestructura en el punt de pas pel barranc podria haver sigut d'entre 10 i 15 metres. Actualment es conserven restes de l'arcuació, 28 bases de pilars i una obra de fàbrica, probablement pertanyent a les restes d'un arc.

El conjunt total de restes constatades estaria format per quatre suports drets, sis tombats i/o desplaçats, díhuit amb només restes de la base (incrustada en marges de bancals) i un en què s'han pogut constatar els fonaments.

El conjunt de pilars presenta les mateixes característiques constructives, apreciables en tota la seua magnitud en els pilars exempts. Les quatre cares externes dels pilars han sigut construïdes en *opus vittatum*, és a dir, pedres xicotetes de tendència prismàtica rectangular però irregular, que oscil·len al voltant de 10 cm d'alt per 25 cm d'ample, amb una certa alineació regular en les filades.

Les pedres han estat unides amb una argamassa o morter de calç, arena i aigua. La part interna està feta amb un conglomerat a base de pedres, graves més o menys redones, reble, fragments units també amb argamassa. Els pilars, de secció quasi quadrada, tenen unes mides variables a causa, sobretot, de la pèrdua del revestiment exterior, encara que pot ser que no estigueren construïts amb unes mides uniformes.

Els pilars millor conservats tenen una amplària que oscil·la entre 1,55 i 1,65 metres.

3. Delimitació literal de l'entorn de protecció

– Justificació de la delimitació proposada. El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció ha sigut:

a) Paisatgístic, establint al voltant de les arcades un àmbit de protecció que garantisca la conservació de l'entorn i de les vistes lligades a l'accident geogràfic que en va justificar l'execució.

b) Arqueològic, en previsió de possibles troballes arqueològiques lligades al monument.

– Delimitació literal de l'entorn:

S'hi estableix un àmbit de protecció comprés entre dues línies virtuals que es troben a 100 metres de cada punt de l'eix de l'aqüeducte (considerat este des de l'inici de la primera resta de pilar fins a l'última).

Les parcel·les on es troben materialment els vestigis de l'aqüeducte romà i que constituïxen les fites a partir de les quals es delimita l'entorn referit en el paràgraf anterior, es ressenyen a continuació:

Marge oest de l'aqüeducte de nord a sud. Polígon 8 (parcel·les 314, 315, 327, 322, 413, 323, 296 i 9035) i polígon 9 (parcel·la 45).

Marge est de l'aqüeducte de nord a sud. Polígon 8 (parcel·les 316, 318, 328, 326, 325, 324 i 9035) i polígon 9 (parcel·les 125 i 124).

Marge oest de l'aqüeducte al nord de l'ermita de Sant Isidre. Polígon 8 (parcel·les 303, 298, 300, 299 i 129).

Marge est de l'aqüeducte al nord de l'ermita de Sant Isidre. Polígon 8 (parcel·les 312, 298, 304 i 307).

Los restos de pilares constatados se distribuyen sobre una longitud estimada de 520 metros. La cota en el resto ubicado en el extremo norte es de 26 metros sobre el nivel del mar y la del pilar ubicado en el extremo sur es de 24 metros sobre el nivel del mar, siendo la cota en el fondo del barranco de 12 metros sobre el nivel del mar. El trazado sigue la dirección nordeste a sudoeste durante 405 metros, variando a dirección predominantemente sur durante 115 metros.

Considerando la diferencia de cotas observada en la ubicación de los restos constatados y la cota del barranco de Els Arcs en la zona, la altura de la infraestructura en el punto de paso por el barranco podría haberse situado entre 10 y 15 metros. Actualmente se conservan restos de las arcuaciones, 28 basas de pilares y una obra de fábrica, probablemente perteneciente a un resto de arco.

El conjunto total de restos constatados estaría formado por cuatro apoyos en pie, seis tumbados y/o desplazados, dieciocho con solo restos de la base (incrustada en márgenes de bancales) y uno del que se ha podido constatar los fundamentos.

El conjunto de pilares presenta las mismas características constructivas, apreciables en toda su magnitud en los pilares exentos. Las cuatro caras externas de los pilares han estado construidas en *opus vittatum*, es decir, piedras pequeñas de tendencia prismática rectangular pero irregular, oscilando las medidas alrededor de 10 cm de alto por 25 cm de ancho y manteniéndose una cierta alineación regular en las hiladas.

Las piedras han estado unidas con una argamasa o mortero de cal, arena y agua. La parte interna está realizada con un conglomerado a base de piedras, gravas más o menos redondas, ripio, esquirilas unidas así mismo con argamasa. Los pilares, con sección casi cuadrada, tienen unas medidas variables debidas sobre todo a la pérdida de su revestimiento exterior, aunque puede ser que no estuviesen construidos con medidas uniformes.

Los pilares mejor conservados poseen una anchura que oscila entre 1,55 y 1,65 metros.

3. Delimitación literal del entorno de protección

– Justificación de la delimitación propuesta. El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección ha sido:

a) Paisajístico, estableciendo alrededor de las arcadas un ámbito de protección que garantice la conservación de su entorno y de sus vistas ligadas al accidente geográfico que justificó su ejecución.

b) Arqueológico, en previsión de posibles hallazgos arqueológicos ligados al monumento.

– Delimitación literal del entorno:

Se establece un ámbito de protección comprendido entre dos líneas virtuales que se encuentran a 100 metros de cada punto del eje del acueducto (considerado éste desde el inicio del primer resto de pilar hasta el último).

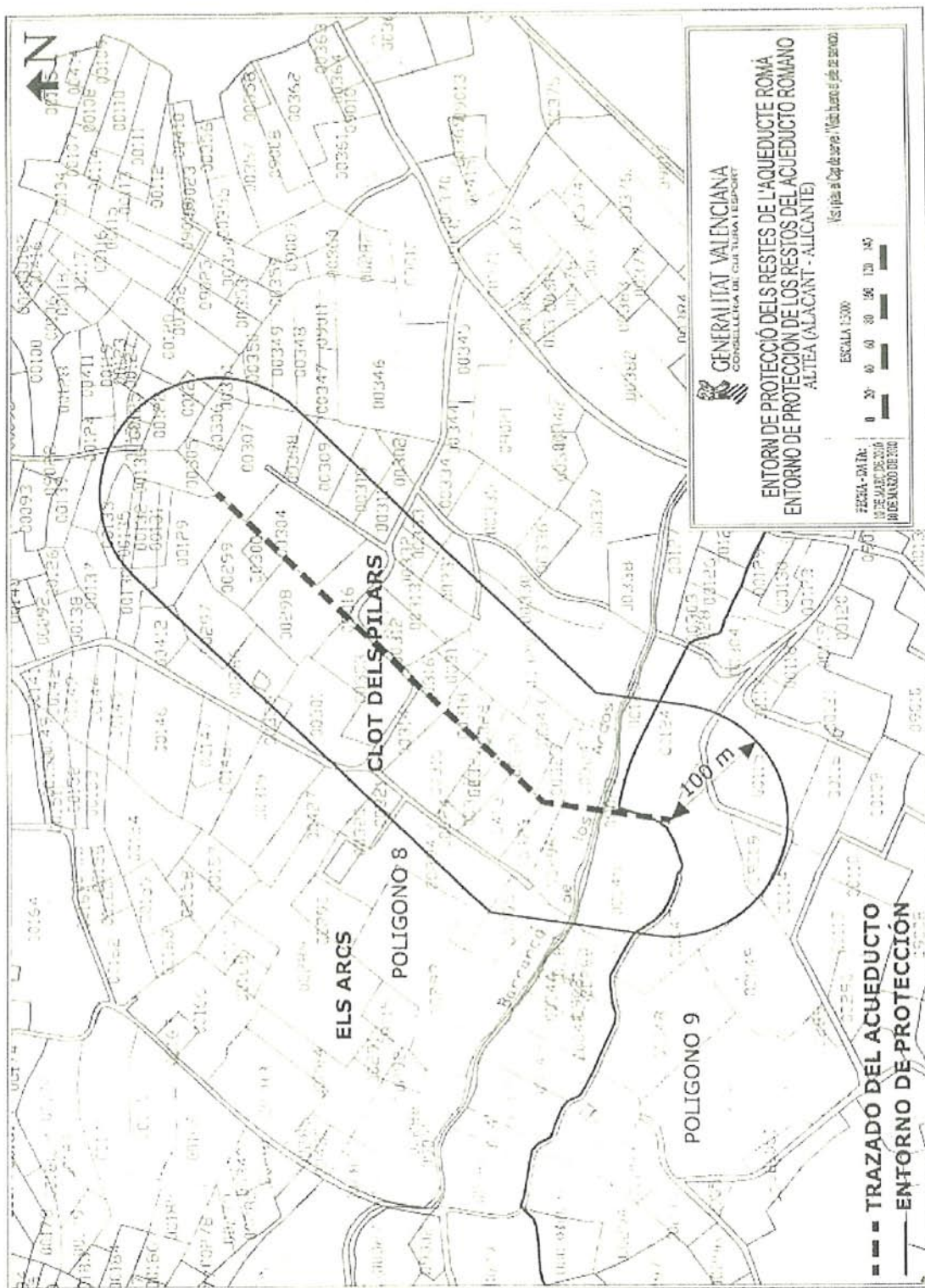
Las parcelas por las que discurren materialmente los vestigios del acueducto romano, y que constituyen los hitos a partir de los cuales se delimita el entorno referido en el párrafo anterior, se reseñan a continuación:

Margen oeste del acueducto de norte a sur. Polígono 8 (parcelas 314, 315, 327, 322, 413, 323, 296 y 9035) y polígono 9 (parcela 45).

Margen este del acueducto de norte a sur. Polígono 8 (parcelas 316, 318, 328, 326, 325, 324 y 9035) y polígono 9 (parcelas 125 y 124).

Margen oeste del acueducto al norte de la ermita de San Isidro. Polígono 8 (parcelas 303, 298, 300, 299 y 129).

Margen este del acueducto al norte de la ermita de San Isidro. Polígono 8 (parcelas 312, 298, 304 y 307).

ANEXO II
DELIMITACIÓN GRÁFICA

